

Prædiken 1. søndag efter Helligtrekonger

Lukas 2.41-52

Jeg indleder min prædiken med et citat fra den kommende amerikanske præsident Joe Biden. Det er nogle ord fra hans tale den rædselsfulde eftermiddag 6. januar, da en hob af ustyrlige, vrede mennesker angreb det amerikanske demokrati. Han sagde blandt andet: "Ordene fra en præsident betyder noget selv hvor god eller dårlig denne præsident er. I bedste tilfælde kan ordene inspirere. I værste tilfælde kan de opilde". Underforstået – opilde til ondskab, uro, had. I dag møder vi i teksten den 12 årige Jesus. Han er i templet i Jerusalem, hvor han lytter til de lærere, der underviser på stedet. Hvis vi voksne ikke har fattet det endnu, lytter de unge til os ligesom Jesus lyttede til lærerne i templet. Det er ligegyldigt om vi er forældre, skolelærere, onkler, tanter, bedsteforældre, imamer, præster, politikere eller journalister. De unge lytter til os, også når vi ikke ved det, og enten kan vores ord inspirere dem til noget godt eller også kan vores ord opildne til alverdens dårskab. Det er derfor vigtigt, at vi blandt alle de emner vi tager op i vores samtaler med vores unge og med hinanden, ikke glemmer den åndelige, inspirerende samtale som Jesus samtale med lærerne i templet er et eksempel på. Vi må tale om, hvad der er før livet og efter livet, hvad det er for magter der styrer vores tilværelse, vi må tale med dem om tro, håb og kærlighed. Og så

må vi vove at fortælle de unge, at noget er bedre end andet. Kærlighed er for eksempel bedre end had. Demokrati bedre end diktatur. God opførsel bedre end dårlig opførsel. Samtidig må vi passe på, at vi ikke opildner de unge til had mod bestemte grupper i samfundet. Det er et kæmpe ansvar der hviler på skuldrene af os voksne. Ord betyder noget, som Joe Biden udtrykker det. Teksten i dag fortæller også, hvordan jomfru Maria og Josef tager Jesus med sig til templet. De vil have at det åndelige i tilværelsen skulle være en del af deres børns liv. På samme måde skylder vi vores børn, at tage dem med til vores tempel - kirken. Vi snyder dem for en spændende dimension af tilværelsen, hvis vi ikke gør det. Selvfølgelig kommer der et tidspunkt, hvor børnene ikke længere vil med os i kirke. Det må vi leve med. Men så har vi inden da sået nogle gode frø i dem, der langsomt vil spire. Episoden i USA den 6. januar, hvor en hob af mennesker trængte ind i det amerikanske parlament, er en stærk advarsel til os alle om, hvordan mørket i os pludselig kan tage over. Jeg er sikker på, at de mennesker der gjorde oprør i USA er gode forældre, de går i kirke, de tror på Jesus Kristus, de skælder deres børn ud hvis de bøvser ved bordet eller hvis de bander. Men hvis der er nogle der puster til mørket i os, kan de mest forfærdelige sider i os tage overhånd. Jesus kan blive væk. Og det er et andet tema i evangeliet i dag. Jesus bliver væk fra sine forældre. De kan ikke finde ham og må vende tilbage til templet i Jerusalem. Jesus kan også blive væk fra os. I kristendommen har vi et begreb der hedder

arvesynden. Det onde er i os som en medfødt tilbøjelighed. Vi kan, når vi har Jesus hos os, holde ondskaben tilbage og kalde den engel frem, som vi også har i os. Men hvis der er magter, der appellerer for voldsomt til mørket i os, kan det onde få for meget plads. Og det var hvad der skete for de formodentlig kristne mennesker, der den 6. januar stormede det amerikanske parlament. Jesus var blevet væk for dem fordi ordene fra en præsident som Donald Trump betyder noget. De havde glemt alt om kærlighed og respekt fordi præsidentens ord opildnede had. De havde fortrængt god kristen opførsel. De havde glemt de ting, som de i deres barndom og ungdom må have hørt deres forældre og deres kirke og lærere fortælle om Jesus. Vi kan kalde de ubehagelige mennesker vi mødte på tv, da kongressen blev stormet, for voldsomme mennesker, fanatikere, pøbel, ubegavede. Men det mørke i dem, der brød frem den 6. januar, også en del af det mørke der ulmer i os andre. Så derfor skal vi sørge for at Jesus, ikke bliver væk fra hverken os selv eller vores børn og børnebørn. Og hvordan gør vi det? Vi må bede om at Gud vil bevare som anstændige, ordentlige, kærlige mennesker. Der står i teksten, at Jesus lyttede til lærerne i templet. Han er også god til at lytte til os og han er god til at svare os med visdom. Gud i vold. Amen.